

Sygn. akt IV U 1003/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogusław Łój

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2020 r. w Zielonej Górze

na posiedzeniu niejawnym

odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25.02.2020 r. znak (...)

o przyznanie prawa do renty

oddala odwołanie

sędzia Bogusław Łój

Sygn. akt IVU 1003/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.02.2020 r. znak: (...) pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawcy W. S. prawa do renty tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu podał, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 17.02.2020 r. ustalił, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Wnioskodawca W. S. wniósł odwołanie od w/w decyzji, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że nie zgadza się z przedmiotową decyzją, ponieważ od czasu operacji pomostowania, nie jest w stanie wykonywać żadnej pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. S., urodzony (...), po szkole oficerskiej, prowadzi działalność gospodarczą, będąc właścicielem firmy w (...) E. w Ż., z przeważającym przedmiotem działalności jako sprzedaż hurtowa niewyspecjalizowana ((...) (...)).

Wcześniejszy wniosek o świadczenie rentowe został załatwiony odmownie decyzją z dnia 29.08.2019 r., gdyż lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 26.07.2019 r. ustalił uprawnienia do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy.

Decyzją z dnia 21.08.2019 r. przyznano wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od 04.06.2019 r. do 30.11.2019 r.

dowód: akta rentowe wnioskodawcy znak (...), w tym dokumentacja lekarska w załączeniu

Ponowny wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ubezpieczony złożył w dniu 15.11.2019 r.

Wobec zgłoszonego wniosku przeprowadzone zostały badania, w wyniku których lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 20.01.2020 r. orzekł, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

W związku ze złożonym sprzeciwem, komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 17.02.2020 r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Powyższe skutkowało wydaniem przez pozwanego zaskarżonej decyzji.

dowód: akta rentowe wnioskodawcy znak (...), w tym dokumentacja lekarska w załączeniu

U wnioskodawcy rozpoznano:

- chorobę niedokrwienną serca – dusznicę bolesną stabilną,
- stan po operacji kardiochirurgicznej – (...),
- nadciśnienie tętnicze z powikłaniami naczyniowymi,
- stany zapalne górnego odcinka przewodu pokarmowego

Wnioskodawca jest zdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Wnioskodawca, pracownik umysłowy, choruje na miażdżycę naczyń wieńcowych. Jest leczony skutecznie operacyjnie. Obecnie jest pod opieką kardiologiczną i kardiochirurgiczną leczony farmakologicznie. Wnioskodawca bez przebytego zawału serca, z prawidłową funkcją skurczową lewej komory, bez powikłań sercowych nadciśnienia tętniczego, z drożnymi by-passami po roku od operacji.

Wnioskodawca korzystał z 180 dni zwolnienia lekarskiego i 6 miesięcznego okresu zasiłku rehabilitacyjnego.

Roczny okres zasiłku ZUS był wystarczającym okresem rehabilitacji po operacji kardiochirurgicznej i obecnie wnioskodawca jest zdolny do wykonywania pracy zgodnej z nabytymi kwalifikacjami.

dowód: opinia biegłych sądowych lekarzy kardiologa W. Ż., k. 22-22v

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie okazało się niezasadne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawca W. S. jest chociażby częściowo niezdolny do pracy, a jeżeli tak – to na jaki okres.

Bezsporne było przy tym, że wnioskodawca w dziesięcioleciu poprzedzającym datę zgłoszenia wniosku o rentę ubezpieczony legitymuje się wymaganym 5-letnim okresem ubezpieczenia.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 53 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów;

4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

Według art. 59 ust. 1 ustawy, osobie, która spełniła warunki określone w art. 57, przysługuje:

1) renta stała – jeżeli niezdolność do pracy jest trwała;

2) renta okresowa – jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa.

Osobą niezdolną do pracy, jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ustawy).

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 pow. ustawy).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzić tymczasem należało, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Tak o stanie zdrowia ubezpieczonego – w kontekście jego zdolności do pracy – wypowiedział się biegły lekarz sądowy kardiolog- specjalista chorób wewnętrznych W. Ż., a więc specjalista właściwy dla dolegliwości zgłaszanych przez wnioskodawcę.

Ocena bowiem stanu zdrowia wnioskodawcy w kontekście jego zdolności do pracy – wymaga wiadomości specjalnych i z reguły nie jest możliwa do dokonania samodzielnie przez Sąd (tak SN w wyroku z 27.10.2005r., I UK 356/04, LEX nr 276241).

W tym zakresie Sąd skorzystał z opinii biegłego i nie znajdując podstaw do jego podważenia, w całości oparł się na ustaleniach i wnioskach biegłego.

Na marginesie, należy przy tym zauważyć, iż dowód z opinii biegłych podlega ocenie, tak jak każdy dowód przeprowadzony w sprawie, ale podważyć tego dowodu nie może samo tylko subiektywne odczucie stron.

Powołany w sprawie biegły lekarz sądowy na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego, materiału lekarskiego znajdującego się w aktach i wyników badań dodatkowych, jednoznacznie uznał, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Opinia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS oraz konsultanta kardiologicznego ZUS, okazały się słuszne. Zebrany materiał dowodowy przed organem rentowym, w szczególności dokumentacja medyczna była wystarczająca do stwierdzenia przez orzeczników w dniu orzekania przez ZUS, czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy.

Biegły wskazał, że wnioskodawca, wykonujący pracę jako pracownik umysłowy, choruje na miażdżycę naczyń wieńcowych. Jest leczony skutecznie operacyjnie. Obecnie jest pod opieką kardiologiczną i kardiologiczną leczony farmakologicznie. Wnioskodawca ma prawidłową funkcję skurczową lewej komory, bez powikłań sercowych nadciśnienia tętniczego, z drożnymi by-passami po roku od operacji.

W ocenie biegłego, roczny okres zasiłku ZUS był wystarczającym okresem rehabilitacji po operacji kardiochirurgicznej.

W świetle powyższego, co do oceny stanu zdrowia wnioskodawcy, iż wnioskodawca nie jest niezdolny chociażby częściowo do pracy, Sąd przychylił się w całości do powyższych ustaleń biegłego lekarza sądowego w zakresie oceny stanu zdrowia W. S..

Zważyć w tym miejscu należy, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się z tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 25.06.2009r., V ACa 139/09, LEX nr 551993; wyrok SN z dnia 15.06.1970r., I CR 224/70, LEX nr 6750).

W świetle zebranego materiału dowodowego w sprawie, Sąd nie miał bowiem wątpliwości co do prawidłowości wydanej w sprawie opinii, natomiast wnioskodawca po zapoznaniu się z opinią biegłego zgłosił zastrzeżenia, odnoszące się co do charakteru dotychczas wykonywanej przez siebie pracy.

Zdaniem Sądu, opinia biegłego została sporządzona wnikliwie, skrupulatnie i rzetelnie. Wyczerpująco i szczegółowo wyjaśnia istotę stanu zdrowia wnioskodawcy z uwzględnieniem posiadanych przez biegłego wiadomości specjalnych. Przed wydaniem opinii biegły zapoznał się z dostarczoną mu dokumentacją. Przeprowadzając bezpośrednie badanie lekarskie, miał okazję do osobistego kontaktu z odwołującym, oceny przedstawianego przez niego wywiadu. Dysponował wszelkimi informacjami umożliwiającymi mu wydanie trafnej opinii i informacje te w sposób prawidłowy wykorzystał. Biegły w swojej opinii wypowiedział się na temat tego, czy wnioskodawca jest co najmniej częściowo niezdolny do pracy zgodnej z jego kwalifikacjami i dotychczas wykonywaną pracą, uwzględniając przy tym wynik badania lekarzy orzeczników o/ZUS. Biegły dysponował pełną dokumentacją medyczną, na podstawie której mógł wydać opinię.

W tym miejscu należy wskazać, że subiektywne przekonanie wnioskodawcy o własnym stanie zdrowia w żadnym razie nie było w stanie podważyć fachowych ustaleń lekarza specjalistę właściwego do schorzeń wnioskodawcy, który dokonał rzetelnej oceny w zakresie zdolności badanego do pracy, zgodnie z aktualnymi wskazaniem wiedzy medycznej i doświadczeniem zawodowym. Wszelkie zastrzeżenia zostały w sposób wyczerpujący wyjaśnione przez biegłego w wydanej przez siebie opinii.

Biegły jednoznacznie wskazał, że orzeczenia lekarzy orzeczników są trafne, zaś sami nie stwierdził takich schorzeń lub powikłań, które upośledzałyby zdolność wnioskodawcy do dotychczas wykonywanej pracy.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w wyroku.